

Bruxelles, 3. svibnja 2024.
(OR. en)

9684/24

Međuinstitucijski predmet:
2022/0410(NLE)

FISC 107
ECOFIN 558

NAPOMENA

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Vijeće
Br. preth. dok.:	9401/24
Br. dok. Kom.:	15843/22
Predmet:	Nacrt provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a – politički dogovor

Za delegacije se u prilogu nalazi kompromisni tekst predsjedništva o navedenom nacrtu provedbene uredbe Vijeća koji će biti podnesen Vijeću s ciljem postizanja političkog dogovora.

Nacrt

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹, a posebno njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

1. Za ispravno funkcioniranje modela pretpostavljenog dobavljača, za platforme, portale ili slična sredstva kojima se omogućuje isporuka usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika, kako je navedeno u članku 28.a Direktive 2006/112/EZ, potrebno je utvrditi određene elemente mjere.

¹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

2. Potrebno je definirati pojam „omogućuje” kako bi se poreznim obveznicima koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika osigurala pravna sigurnost u pogledu toga primjenjuje li se na te porezne obveznike mjera pretpostavljenog dobavljača. Određene pružatelje usluga, uključujući one koji objavljuju oglase, trebalo bi izričito isključiti iz mjere jer nisu u izravnoj konkurenciji s tradicionalnim, nedigitalnim sektorima.
3. [izbrisano]
4. [izbrisano]
5. Porezne obveznike koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika ne bi trebalo smatrati odgovornima za plaćanje bilo kojeg PDV-a koji se mora platiti ako postupaju na temelju informacija koje je dostavio osnovni dobavljač ako ti porezni obveznici mogu dokazati da se nije moglo razumno očekivati da znaju da su te informacije netočne.
6. Porezni obveznici koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika i koji su pretpostavljeni dobavljač trebali bi moći lako utvrditi status kupca, to jest primatelja osnovnih usluga. Kako bi se omogućilo takvo utvrđivanje i smanjilo administrativno opterećenje za te porezne obveznike, ti porezni obveznici trebali bi pretpostaviti da je kupac porezni obveznik ako je dostavljen identifikacijski broj u svrhe PDV-a odnosno da nije porezni obveznik ako nije dostavljen takav broj.

- (6a) Trebalo bi pojasniti da se, u pogledu usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i usluga cestovnog prijevoza putnika, posebna odredba za mala poduzeća predviđena Direktivom 2006/112/EZ može primjenjivati samo na poreznog obveznika za kojeg se smatra da je isporučio te usluge.
7. U Direktivu 2006/112/EZ uvest će se novi pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu” za porezne obveznike koji prenose određenu vlastitu robu preko granice. Kako bi se taj posebni sustav proveo u općem okviru posebnih odredaba za PDV predviđenih u glavi XII. poglavlju 6. Direktive 2006/112/EZ, posebna pravila koja se odnose na identifikaciju kao obveznika PDV-a, uvjete za isključenje iz tog sustava, prijave PDV-a i obveze vođenja evidencije trebala bi biti predviđena u Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011².
8. S obzirom na to da će novi pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu” biti sveobuhvatan i da obuhvaća prekogranična kretanja robe koja su trenutačno obuhvaćena aranžmanima za premještanje dobara, te se aranžmane treba ukloniti iz Direktive 2006/112/EZ. Provedbene odredbe koje se odnose na te posebne aranžmane više nisu potrebne i stoga bi ih trebalo izbrisati iz Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011.
9. [izbrisano]

² Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

10. Na temelju članka 242.a Direktive 2006/112/EZ porezni obveznici koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Zajednice u skladu s odredbama glave V. te direktive omogućuju isporuku robe ili usluga dužni su voditi evidenciju o tim isporukama. Međutim, informacije su potrebne samo u odnosu na isporuke robe ili usluga koje su omogućene elektroničkim sučeljem i nisu potrebne ako se primjenjuje pravilo o pretpostavljenom dobavljaču. Kao pomoć borbi protiv prijevara u području PDV-a takve informacije koje se odnose na osnovne dobavljače trebale bi biti uključene i u obvezni skup informacija koje trebaju čuvati pretpostavljeni dobavljači koji su registrirani za upotrebu posebnih pojednostavnjenih sustava „sve na jednom mjestu”. Tim dodatnim elementima podataka trebala bi se omogućiti usporedba informacija koje su dostavile platforme i podataka o plaćanju za prekogranične transakcije koji su dostupni u središnjem elektroničkom sustavu podataka o plaćanju kako je utvrđeno poglavljem V. odjeljkom 2. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010³ koji je stupio na snagu 1. siječnja 2024.
- (10a) Nakon uključivanja nove obveze za porezne obveznike koji prenose robu drugog poreznog obveznika, trebalo bi odrediti koji se točno podaci dostavljaju vlasniku robe.
11. Države članice trebaju prenijeti elemente Direktive 2006/112/EZ za koje je potrebna izmjena Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u nacionalno zakonodavstvo do 30. lipnja 2027. Stoga je potrebno da se izmjene te uredbe primjenjuju od 1. srpnja 2027.

³ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevara u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

12. Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 mijenja se kako slijedi:

1. umeću se sljedeći članci:

„Članak 9.b:

1. Za potrebe primjene članka 28.a Direktive 2006/112/EZ pojam „omogućuje” znači da porezni obveznik upotrebljava elektroničko sučelje kako bi se i kupcu i dobavljaču koji unutar Unije nudi isporuke usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika upotrebom elektroničkog sučelja omogućila uspostava kontakta koji rezultira isporukom tih usluga upotrebom tog elektroničkog sučelja.

Međutim, ne smatra se da porezni obveznik omogućuje isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne određuje nijedan od uvjeta pod kojima se obavlja isporuka;
- (b) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršena plaćanja;
- (c) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u pružanju tih usluga.

2. Članak 28.a Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se na poreznog obveznika koji samo pruža bilo što od sljedećeg:

- (a) obradu plaćanja povezanu s isporukom usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika;
- (b) navođenje ili oglašavanje usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika;
- (c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se usluge kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluge cestovnog prijevoza putnika nude na prodaju, bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.

3. Neovisno o stavku 1., članak 28.a Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se na poreznog obveznika koji osigurava sredstva za podjelu troškova usluga cestovnog prijevoza putnika između korisnika i osobe koja pruža prijevoz.

Članak 9.c

Za potrebe primjene članka 28.a stavka 1. točaka (a) i (b) Direktive 2006/112/EZ porezni obveznik koji isporučuje uslugu samo jednom dostavlja identifikacijski broj za potrebe PDV-a ili broj dodijeljen u skladu s člankom 362. ili člankom 369.d kako je navedeno u točki (a) i prijavu iz točke (b) poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku, osim ako je došlo do promjene u njegovoj aktivnosti kao poreznog obveznika.

Za potrebe primjene članka 28.a stavka 5. točke (a) Direktive 2006/112/EZ porezni obveznik koji isporučuje uslugu samo jednom dostavlja informacije iz točke (a) tog stavka poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku, osim ako dođe do promjene u njegovoj aktivnosti kao poreznog obveznika.

Ako se usluga cestovnog prijevoza putnika odvija u više država članica, porezni obveznik koji isporučuje uslugu dostavlja poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku identifikacijski broj za potrebe PDV-a koji mu je dodijelila svaka država članica u kojoj se prijevoz odvija ili broj koji mu je dodijeljen u skladu s člancima 362. ili 369.d Direktive 2006/112/EZ.

Članak 9.d

Za potrebe primjene članka 28.a Direktive 2006/112/EZ ako na temelju informacija koje je dostavila osoba koja pruža osnovnu uslugu porezni obveznik ne djeluje kao pretpostavljeni dobavljač, taj se porezni obveznik ne smatra odgovornim za plaćanje PDV-a koji se mora platiti ako se naknadno utvrdi da se taj porezni obveznik trebao smatrati dobavljačem ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) ako porezni obveznik ovisi o informacijama koje dostavlja pružatelj usluga;
- (b) ako su informacije koje je dostavio pružatelj usluga pogrešne;
- (c) ako porezni obveznik može dokazati da nije znao i da se nije moglo razumno očekivati da zna da su te informacije pogrešne.

Članak 9.e

Za potrebe utvrđivanja mjesta isporuke usluge omogućavanja iz članka 46.a porezni obveznik osobu kojoj su te usluge isporučene smatra osobom koja nije porezni obveznik ako ta osoba kojoj su te usluge isporučene ne dostavi identifikacijski broj za PDV, osim ako taj porezni obveznik raspolaže suprotnim informacijama.

Članak 9.f

Izuzeća iz članka 98. stavka 2. i članaka 371., 378., od 379. do 386. i od 388. do 390.c Direktive 2006/112/EZ i dalje se primjenjuju ako se smatra da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku usluga sam primio i isporučio te usluge na temelju članka 28.a te direktive.

Članak 9.g

Ako se smatra da je porezni obveznik sam primio i isporučio usluge iz članka 28.a Direktive 2006/112/EZ, isporuka tih usluga može podlijegati posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 1. te direktive ako taj porezni obveznik ispunjava uvjete za tu posebnu odredbu.

Isporuka usluga iz članka 28.a Direktive 2006/112/EZ poreznom obvezniku za kojeg se smatra da je sam primio i isporučio te usluge ne može podlijegati posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 1. te direktive.”;

- 1.a članak 13.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.a

Mjesto gdje pravna osoba koja nije porezni obveznik ima poslovni nastan iz članka 54. stavka 1. drugog podstavka, članka 56. stavka 2. prvog podstavka te članaka 58. i 59. Direktive 2006/112/EZ je:

(a) mjesto gdje se provode funkcije njezine glavne uprave; ili

(b) mjesto bilo koje druge poslovne jedinice koja ima dostatan stupanj trajnosti i primjerenu strukturu u smislu ljudskih i tehničkih resursa koji joj omogućuju primitak i upotrebu isporučenih joj usluga za vlastite potrebe.”;

1.b u članku 18. stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Međutim, neovisno o tome raspolaže li suprotnim informacijama, isporučitelj telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučenih usluga ili usluga na temelju članka 54. stavka 1. drugog podstavka Direktive 2006/112/EZ smije smatrati da je kupac s poslovnim nastanom na području Zajednice osoba koja nije porezni obveznik dok mu taj kupac ne dostavi svoj osobni identifikacijski broj za PDV.”;

1.c u članku 23. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kad je isporuka usluga u skladu s člankom 54. stavkom 1. drugim podstavkom te člancima 58. i 59. Direktive 2006/112/EZ oporeziva na mjestu na kojem kupac ima poslovni nastan ili, ako nema poslovni nastan, na mjestu na kojem ima stalno prebivalište ili uobičajeno boravište, isporučitelj to mjesto utvrđuje na temelju činjenične informacije koju mu je dostavio kupac te navedenu informaciju provjerava uobičajenim poslovnim sigurnosnim mjerama, kao što su mjere koje se odnose na provjeru identiteta ili plaćanja.”;

1.d u članku 24.b prvom podstavku uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„Za primjenu članka 54. stavka 1. drugog podstavka ili članka 58. Direktive 2006/112/EZ, ako se internetski prijenos događaja ili njegovo stavljanje na raspolaganje na drugi način, ili ako se telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja ili elektronički isporučene usluge isporučuju osobi koja nije porezni obveznik.”;

1.e u članku 24.d stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

1. Ako isporučitelj isporučuje uslugu na temelju članka 54. stavka 1. drugog podstavka Direktive 2006/112/EZ ili uslugu navedenu u članku 58. stavku 1. te direktive, on može pobiti pretpostavku iz članka 24.a ili članka 24.b točaka (a), (b) ili (c) ove Uredbe na temelju triju neproturječnih dokaza kojima se dokazuje da kupac ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište negdje drugdje.”;

1.f u članku 24.f uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„U svrhu primjene pravila iz članka 54. stavka 1. drugog podstavka ili članka 58. Direktive 2006/112/EZ i ispunjenja zahtjeva iz članka 24.b točke (d) ili članka 24.d stavka 1. ove Uredbe, posebice sljedeće služi kao dokaz:”;

1.g članak 30. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 30.

1. Usluge posrednika, kako je navedeno u članku 46. Direktive 2006/112/EZ, obuhvaćaju usluge posrednika koji djeluju u ime primatelja izvršenih usluga i usluge posrednika koji djeluju u ime isporučitelja izvršenih usluga.

2. Za potrebe članka 46.a Direktive 2006/112/EZ pojam „usluga omogućavanja” znači usluga koju porezni obveznik isporučuje upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, čime se kupcu i dobavljaču omogućuje da stupe u kontakt koji rezultira isporukom robe ili usluga putem tog elektroničkog sučelja.

Usluga omogućavanja iz prvog podstavka može se isporučiti kupcu, dobavljaču ili i jednom i drugome te se smatra zasebnom i neovisnom isporukom u odnosu na robu ili usluge za koje se smatra da ih ti porezni obveznici isporučuju.

Međutim, ne smatra se da porezni obveznik pruža „uslugu omogućavanja” ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne određuje nijedan od uvjeta pod kojima se obavlja isporuka;

(b) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršeno plaćanje;

(c) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u pružanju tih isporuka.

Članak 46.a Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se na poreznog obveznika koji samo pruža bilo što od sljedećeg:

(a) obradu plaćanja koja se odnose na isporuku;

(b) navođenje ili oglašavanje robe ili usluga;

(c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se roba ili usluge nude na prodaju, bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.”;

2. u članku 54.a dodaje se sljedeći stavak:

„3. Poglavlje X. odjeljak 1.A prestaje se primjenjivati 30. lipnja 2028.”;

2.a u članku 54.c stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) opis robe, njezinu vrijednost, mjesta na kojima počinje i završava otprema ili prijevoz robe zajedno s vremenom isporuke i, ako je poznat, brojem narudžbe ili jedinstvenim brojem transakcije;”;

2.b umeće se sljedeći članak 54.d:

„Članak 54.d

Informacije koje treba dostaviti u skladu s člankom 242.b Direktive 2006/112/EZ sadržavaju sljedeće:

- (a) državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi;
- (b) državu članicu u koju se roba otprema ili prevozi;
- (c) opis i količinu prenesene robe;
- (d) datum otpreme ili prijevoza.”;

3. u poglavlju XI. naslov odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„ODJELJAK 2.

Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu, obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu ili određene prijenose vlastite robe

(članci od 358. do 369.xk Direktive 2006/112/EZ)”;

4. članak 57.a mijenja se kako slijedi:

- (a) umeće se sljedeća točka:

„3.a „odredba za prijenose vlastite robe” znači posebna odredba za prijenose vlastite robe kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. Direktive 2006/112/EZ;”;

(b) točke 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. „posebna odredba” znači, ovisno o kontekstu, „odredba za ne-Uniju”, „odredba za Uniju”, „odredba za uvoz” ili „odredba za prijenose vlastite robe”;;

5. „porezni obveznik” znači bilo što od sljedećeg:

- i. porezni obveznik iz članka 359. Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena odredbe za ne-Uniju;
- ii. porezni obveznik iz članka 369.b Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena odredbe za Uniju;
- iii. porezni obveznik iz članka 369.m Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena odredbe za uvoz;
- iv. porezni obveznik iz članka 369.xb Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena odredbe za prijenose vlastite robe;;

5. u članku 57.d dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ako porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije da namjerava primjenjivati odredbu za prijenose vlastite robe, ta se posebna odredba primjenjuje od prvog dana sljedećeg kalendarskog mjeseca.

Međutim, ako se prvi prijenos robe koji treba biti obuhvaćen odredbom za prijenose vlastite robe izvrši prije tog datuma, tada se posebna odredba primjenjuje od datuma tog prvog prijenosa pod uvjetom da porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije o početku svojih aktivnosti obuhvaćenih tom posebnom odredbom najkasnije desetog dana mjeseca koji slijedi nakon tog prvog prijenosa.”;

6. u članku 57.e dodaje se sljedeći stavak:

„Država članica identifikacije identificira poreznog obveznika koji primjenjuje odredbu za prijenose vlastite robe na temelju njegova identifikacijskog broja za PDV iz članaka 214. i 215. Direktive 2006/112/EZ.”;

7. članak 57.f mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s drugim podstavkom ovog stavka, ta se promjena prema potrebi primjenjuje i na registraciju za posebnu odredbu utvrđenu u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.”;

- (b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ako porezni obveznik koji primjenjuje odredbu za prijenose vlastite robe prestane ispunjavati uvjete iz definicije utvrđene u članku 369.xa točki 2. Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj je taj porezni obveznik prethodno bio identificiran prestaje biti država članica identifikacije.

Međutim, ako taj porezni obveznik i dalje ispunjava uvjete za primjenu te posebne odredbe, kako bi se nastavio koristiti tom posebnom odredbom taj porezni obveznik navodi državu članicu u kojoj ima sjedište poslovanja ili, ako nema sjedište svojeg poslovanja u Zajednici, državu članicu u kojoj ima stalni poslovni nastan kao novu državu članicu identifikacije. Ako porezni obveznik koji primjenjuje odredbu za prijenose vlastite robe nema poslovni nastan u Zajednici, taj porezni obveznik kao novu državu članicu identifikacije navodi državu članicu iz koje otprema ili prevozi robu.

Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s drugim podstavkom, ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik prestane imati sjedište poslovanja ili stalni poslovni nastan u državi članici koja je prethodno navedena kao država članica identifikacije ili od datuma na koji taj porezni obveznik prestane otpremati ili prevoziti robu iz te države članice.

Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s drugim podstavkom ovog stavka, ta se promjena prema potrebi primjenjuje i na registraciju za posebnu odredbu kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.”;

8. u članku 57.g dodaje se sljedeći stavak:

„4. Porezni obveznik koji primjenjuje odredbu za prijenose vlastite robe ima pravo prestati primjenjivati tu posebnu odredbu čak i ako nastavi prenositi robu koja se može obuhvatiti tom posebnom odredbom. Porezni obveznik obavještuje državu članicu identifikacije najmanje 15 dana prije isteka kalendarskog mjeseca koji prethodi kalendarskom mjesecu u kojem taj porezni obveznik namjerava prestati primjenjivati tu odredbu. Prestanak primjene proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg kalendarskog mjeseca. Obveze u pogledu PDV-a koje se odnose na prijenose vlastite robe koje nastanu nakon datuma na koji je prestanak primjene stupio na snagu podmiruju se izravno poreznim tijelima država članica u koje je ili iz kojih je roba otpremljena ili prevezena.”;

9. članak 58. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

1. Ako porezni obveznik koji primjenjuje jednu od posebnih odredaba ispunjava jedan kriterij ili više njih za isključenje koji su utvrđeni u člancima 369.e ili 369.xe Direktive 2006/112/EZ ili za brisanje iz identifikacijskog registra koji su utvrđeni u članku 363. ili u članku 369.r stavcima 1. i 3. te direktive, država članica identifikacije isključuje tog poreznog obveznika iz te odredbe.

Samo država članica identifikacije može isključiti poreznog obveznika iz jedne od posebnih odredaba.

Država članica identifikacije odluku o isključenju ili brisanju temelji na svim raspoloživim informacijama, uključujući one koje su joj dostavile druge države članice.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Isključenje poreznog obveznika iz odredbe za prijenose vlastite robe proizvodi učinke od prvog dana kalendarskog mjeseca nakon dana na koji je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju. Ako je, međutim, isključenje posljedica promjene sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana ili mjesta iz kojeg počinje isporuka ili prijevoz robe, ono proizvodi učinke od datuma navedene promjene.”;

10. članak 58.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.a

Ako porezni obveznik primjenjuje posebnu odredbu, a u razdoblju od dvije godine nije obavio nikakve isporuke robe ni usluga niti prijenose vlastite robe obuhvaćene tom posebnom odredbom, smatra se da su prestale njegove oporezive aktivnosti u smislu članka 363. točke (b), članka 369.e točke (b), članka 369.r stavka 1. točke (b), članka 369.r stavka 3. točke (b) ili članka 369.xe točke (b) Direktive 2006/112/EZ. Taj prestanak ne isključuje primjenu posebne odredbe ako taj porezni obveznik ponovno započne svoje aktivnosti obuhvaćene bilo kojom posebnom odredbom predviđenom u glavi XII. poglavlju 6. te direktive.”;

11. [izbrisano]

12. u članku 58.b stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Smatra se da se porezni obveznik ili posrednik kontinuirano ne pridržava pravila koja se odnose na neku od posebnih odredaba u smislu članka 363. točke (d), članka 369.e točke (d), članka 369.r stavka 1. točke (d), članka 369.r stavka 2. točke (c), članka 369.r stavka 3. točke (d) ili članka 369.xe točke (d) Direktive 2006/112/EZ u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je država članica identifikacije uputila poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnike na temelju članka 60.a ove Uredbe za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a prijava PDV-a nije podnesena za svako od tih razdoblja u roku od deset dana nakon slanja podsjetnika;
- (b) ako je država članica identifikacije uputila poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnik na temelju članka 63.a ove Uredbe za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a ni taj porezni obveznik ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu uplatili cijeli iznos prijavljenog PDV-a za svako od tih razdoblja prijave u roku od deset dana nakon slanja podsjetnika, osim ako je preostali neplaćeni iznos manji od 100 EUR za svako razdoblje prijave;

- (c) ako nakon zahtjeva države članice identifikacije i mjesec dana nakon što im je ta država poslala naknadni podsjetnik ni porezni obveznik ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu u elektroničkom obliku dostavili evidenciju iz članaka 369., 369.k, 369.x i 369.xk Direktive 2006/112/EZ.”;

13. članak 58.c zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.c

Porezni obveznik koji je isključen iz odredbe za ne-Uniju, odredbe za Uniju ili odredbe za prijenose vlastite robe rješava sve obveze u pogledu PDV-a u odnosu na isporuke robe i usluga ili prijenose vlastite robe nastale nakon datuma kad je isključenje počelo proizvoditi učinke izravno s poreznim tijelima dotičnih država članica potrošnje ili država članica iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena.”;

14. članak 59. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

1. Svako razdoblje prijave u smislu članaka 364., 369.f, 369.s ili 369.xf Direktive 2006/112/EZ smatra se zasebnim razdobljem prijave.”;

- (b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Ako se u skladu s člankom 57.d stavkom 3. drugim podstavkom odredba za prijenose vlastite robe primjenjuje od datuma prvog prijenosa, porezni obveznik podnosi zasebnu prijavu PDV-a za kalendarski mjesec u kojem je izvršen prvi prijenos.”;

(ba) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako je porezni obveznik tijekom razdoblja prijave registriran za odredbu za ne-Uniju i odredbu za Uniju, podnosi prijave PDV-a i, prema potrebi, doznajuje odgovarajuće uplate državi članici identifikacije za svaku od odredaba za obavljene isporuke i razdoblja obuhvaćena tom odredbom.”;

(c) umeće se sljedeći stavak 3.a:

„3.a Ako je porezni obveznik tijekom razdoblja prijave registriran za odredbu za prijenose vlastite robe, porezni obveznik podnosi prijave PDV-a državi članici identifikacije za obavljene prijenose i razdoblja obuhvaćena tom posebnom odredbom.”;

(d) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s člankom 57.f nakon prvog dana odgovarajućeg razdoblja prijave, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijave PDV-a i, prema potrebi, doznajuje odgovarajuće uplate i prethodnoj i novoj državi članici identifikacije za isporuke obavljene tijekom odgovarajućih razdoblja u kojima su te države članice bile države članice identifikacije.”;

15. članak 59.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 59.a

Ako porezni obveznik koji primjenjuje posebnu odredbu tijekom razdoblja prijave nije isporučio ni robu ni usluge ni u jednoj državi članici potrošnje niti je izvršio prijenose vlastite robe obuhvaćene odredbom za prijenose vlastite robe niti mora provesti ispravke prethodnih prijava PDV-a, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a u kojoj navodi da tijekom tog razdoblja nisu obavljene nikakve isporuke ni prijenosi (prijava nultog PDV-a).”;

16. članak 60.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 60.a

Porezne obveznike ili posrednike koji djeluju u njihovo ime koji nisu podnijeli prijavu PDV-a na temelju članaka 364., 369.f, 369.s ili 369.xf Direktive 2006/112/EZ država članica identifikacije elektroničkim putem podsjeća na obvezu da podnesu takvu prijavu PDV-a. Država članica identifikacije podsjetnik upućuje deseti dan nakon dana kad je prijava trebala biti podnesena te elektroničkim putem obavještuje druge države članice o upućenom podsjetniku.

Za sve daljnje podsjetnike i korake poduzete radi utvrđivanja i naplate PDV-a odgovorna je dotična država članica potrošnje ili države članice iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena.

Neovisno o svim upućenim podsjetnicima i poduzetim koracima države članice potrošnje ili država članica iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije.”;

17. članak 61. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 61.

1. Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja do drugog razdoblja prijave u 2021., uključujući i to razdoblje, provode se, nakon podnošenja te prijave PDV-a, isključivo izmjenama te prijave PDV-a, a ne prilagodbama naknadnih prijava PDV-a.

Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja počevši od trećeg razdoblja prijave u 2021. uključuju se, do datuma kad je trebala biti podnesena ta prijava PDV-a u skladu s Direktivom 2006/112/EZ, u tu prijavu PDV-a. Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja počevši od trećeg razdoblja prijave u 2021. provode se, nakon datuma kad je trebala biti podnesena ta prijava PDV-a u skladu s Direktivom 2006/112/EZ, samo prilagodbama u naknadnoj prijavi PDV-a.

2. Izmjene iz stavka 1. podnose se elektroničkim putem državi članici identifikacije u roku od tri godine od datuma kad je trebala biti podnesena prvotna prijava.

Međutim, to ne utječe na pravila države članice potrošnje ili država članica iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena koja se odnose na procjene i izmjene.”;

18. članak 61.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 61.a

1. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava PDV-a i, prema potrebi, doznajuće sve odgovarajuće uplate državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku prestanka, isključenja ili promjene ako taj porezni obveznik:

- (a) prestane primjenjivati jednu od posebnih odredaba;
- (b) bude isključen iz jedne od posebnih odredaba;
- (c) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f.

Svi ispravci konačne prijave PDV-a i prethodnih prijava PDV-a koji su postali potrebni nakon podnošenja konačne prijave PDV-a rješavaju se izravno s poreznim tijelima dotične države članice potrošnje ili država članica iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena.

2. Posrednik za svakog poreznog obveznika u čije ime djeluje podnosi konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava PDV-a i, prema potrebi, doznajuće odgovarajuće uplate državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku brisanja ili promjene ako taj posrednik:

- (a) bude izbrisan iz identifikacijskog registra;
- (b) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f stavkom 2.

Svi ispravci konačne prijave PDV-a i prethodnih prijava PDV-a koji su postali potrebni nakon podnošenja konačne prijave PDV-a rješavaju se izravno s poreznim tijelima dotične države članice potrošnje ili država članica iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena.”;

19. članak 63.c mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) vrstu usluga ili opis i količinu isporučene robe, navodeći, prema potrebi, radi li se o isporuci u skladu s člancima 16., 18. ili 26. Direktive 2006/112/EZ nakon prijenosa na temelju posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku V.”;

ii. umeće se sljedeća točka:

„(ba) relevantne informacije povezane s prilagodbama u skladu s poglavljem 5. u glavi X. Direktive 2006/112/EZ nakon prijenosa na temelju posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku V.”;

iii. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) primijenjenu stopu PDV-a, prema potrebi;”;

iv. umeće se sljedeća točka:

„(fa) u slučaju izuzeća s pravom na odbitak, upućivanje na primjenjivu odredbu Direktive Vijeća 2006/112/EZ ili odgovarajuću nacionalnu odredbu;”;

v. točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

(g) iznos PDV-a koji je potrebno uplatiti uz naznaku upotrijebljene valute, prema potrebi;”;

vi. točke (k) i (l) zamjenjuju se sljedećim:

„(k) kad su posrijedi usluge, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta isporuke usluge i, kad je posrijedi roba, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava;

(l) bilo kakav dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a, prema potrebi;”;

vii. dodaje se sljedeća točka:

„(m) kad su posrijedi isporuke u okviru kojih se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ, ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetske stranice dobavljača čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako je poznato:

i. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj dobavljača;

ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa dobavljača.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(i) točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) primijenjenu stopu PDV-a, prema potrebi;”;

(ii) umeće se sljedeća točka:

„(fa) u slučaju izuzeća s pravom na odbitak, upućivanje na primjenjivu odredbu Direktive Vijeća 2006/112/EZ ili odgovarajuću nacionalnu odredbu;”;

iii. dodaje se sljedeća točka:

„(n) kad su posrijedi isporuke u okviru kojih se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ, ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetske stranice dobavljača čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako je poznato:

- i. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj dobavljača;
- ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa dobavljača.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Kako bi se smatrala dovoljno detaljnom u smislu članka 369.xk Direktive 2006/112/EZ, evidencija koju vodi porezni obveznik sadržava sve sljedeće informacije:

(a) kad je riječ o državi članici iz koje je roba otpremljena ili prevezena:

- i. identifikacijski broj za PDV poreznog obveznika ili porezni identifikacijski broj u toj državi članici, ako postoji;
- ii. adresu s koje je roba otpremljena ili prevezena;

- (b) kad je riječ o državi članici u koju je roba otpremljena ili prevezena:
 - i. identifikacijski broj za PDV poreznog obveznika ili porezni identifikacijski broj u toj državi članici, ako postoji;
 - ii. adresu na koju je roba otpremljena ili prevezena;
- (c) opis i količinu robe otpremljene ili prevezene u drugu državu članicu, navodeći, prema potrebi, je li riječ o kapitalnim dobrima kako ih definira država članica u koju je roba otpremljena ili prevezena;
- (d) datum otpreme ili prijevoza robe iz točke (c);
- (e) poreznu osnovicu uz naznaku upotrijebljene valute;
- (f) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice;
- (g) u slučaju izdavanja računa samome sebi informacije koje taj račun sadržava;”;
- (d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime informacije iz stavaka 1., 2. i 2.a ovog članka evidentira tako da ih može bez odgode dostaviti elektroničkim putem za svaku pojedinu isporučenu ili prenesenu uslugu ili robu. Ako se poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime zatražilo da elektroničkim putem podnese evidenciju iz članaka 369., 369.k, 369.x i 369.xk Direktive 2006/112/EZ i ako je on nije podnio u roku od 20 dana od datuma zahtjeva, država članica identifikacije podsjeća poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime da podnese tu evidenciju. Država članica identifikacije elektroničkim putem obavješćuje države članice potrošnje ili države članice iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena o poslanom podsjetniku.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. srpnja 2027.

Međutim, članak 1. točke 1.a i 1.f primjenjuju se od 1. siječnja 2025.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće

Predsjednik/Predsjednica
